

med Skatteyderen samlevende Hustru driver selvstændig Virksomhed. Fradraget udgør som hidtil Halvdelen af Indkomsten fra Selverhvervet, dog ikke udover henholdsvis 800 Kr., 700 Kr. og 600 Kr.

For samtlige Fradrags Vedkommende har man derhos ment, at Flækkerne i de sønderjydske Landsdele maatte sidestilles med Købstæderne i Overensstemmelse med den Stilling, de iøvrigt indtager i kommunal-politisk Henseende.

Udgifterne ved Forøgelsen af de faste Fradrag vil andrage henimod 7 Mill. Kr., medens der ved disses Bortfald ved Indkomster over en vis Størrelse vil indvindes henimod 6 Mill. Kr., saaledes at Merudgiften bliver ca. 1 Mill. Kr.

Paa tilsvarende Maade vil Merudgiften ved Ændringen af Børnefradragene blive ca. 1 Mill. Kr. og den samlede Merudgift følgelig ca. 2 Mill. Kr.

De øvrige i denne Paragraf optagne Fradragsregler stemmer i det Hele med de hidtil gældende Regler i Loven af 8. Juni 1912, kun at man med Hensyn til Beregningen af 4 pCt. Fradraget for Aktieselskaber og Foreninger har optaget Bestemmelsen i Lov Nr. 534 af 4. Oktober 1919 § 2, 3. Stk. angaaende Spørgsmaalet om, hvad der skal henregnes til den indbetalte Aktiekapital, hvorhos man har ment at kunne lade den paa dette Punkt hidtil gældende Begrænsning bortfalde, saaledes at der fremtidig i alle Tilfælde bortses fra Udvidelser, som ikke skyldes direkte Indbetalinger fra Aktionærerne.

Endvidere har man udeladt den i Loven af 8. Juni 1912 § 8, 5. Stk. optagne Bestemmelse om Fradrag for Virksomhed i Udlandet, saaledes at der fremtidig paa samme Maade som hjemlet i de midlertidige Skattelove for Skatteaarene 1920—21 og 1921—22 samt for Merindkomst og Tillægsbeskatningen ikke kan gives Fradrag for saadan Virksomhed ved selve Skatteansættelsen. Derimod vil der, navnlig i Tilfælde hvor det paagældende Selskab driver saa godt som hele sin Virksomhed i Udlandet, saaledes at Udbyttet af samme der har været Genstand for Beskatning, kunne blive Spørgsmaal om administrativ Læmpelse af selve den paaliggende Skat, jfr. Bemærkningerne til § 37.

Til § 9.

For at hindre, at vilkaarlig Omlægning af Regnskabsaar bliver benyttet i skattebesparende Øjemed, har man ad administrativ Vej, jfr. Cirkulære fra Skattedepartementet af 22. Januar 1919, bestemt,

at Omlægning kun bør tillades, naar særlige Grunde har foreligget, og at Sagen i Tilfælde, hvor Skatteraadet anser en Omlægning af Regnskabsaar for tilladelig, forinden Afgørelse træffes, skal forelægges Landsoverskatteraadet.

Denne Regel har man af praktiske Grunde fundet Anledning til at foreslaa lovfæstet.

Til § 10.

I Overensstemmelse med det til § 2 stillede Forslag om, at Stiftelser, Korporationer og selvejende Institutioner, der driver erhvervsmæssig Virksomhed samt Dødsboer, der behandles i Udlandet, skal være indkomstskattepligtige, har man ment, at den særlige Formueskattepligt efter § 10 for udenlandske Selskaber og Foreninger bør udvides til at omfatte ogsaa udenlandske Stiftelser, Korporationer og selvejende Institutioner samt Dødsboer, der behandles i Udlandet.

Endvidere har man i Lighed med den i Forslagets § 2, 3. Stk. optagne Tilføjelse om, at Personer, der nyder Indtægter af Kapitaler, der er baandlagte i Overensstemmelse med Regelen i Lov Nr. 563 af 4. Oktober 1919, er indkomstskattepligtige af disse, selv om de er bosatte i Udlandet, i Forslagets § 10 optaget en Bestemmelse om, at saadanne Personer under alle Omstændigheder er formueskattepligtige af de Kapitaler, der forbliver under Lenskontrollen.

Regelen gælder altsaa for Formueskatens Vedkommende ikke alene eller i første Række det Tilfælde, at de paagældende har Bopæl i Udlandet, men ogsaa saadanne Indtægtsnydere, der har Bopæl her i Landet.

For disses Vedkommende synes det nemlig tvivlsomt, om de for de paagældende Kapitalers Vedkommende ogsaa efter Afløsningen kan betragtes som Lensbesiddere eller Fideikommisbesiddere og følgelig vedvarende falder ind under de for disse givne Beskatningsbestemmelser, eller om de ikke snarere maa anses for blotte Rentenydere. I sidstnævnte Tilfælde vilde de kun blive skattepligtige af de paagældende Kapitaler under de i Forslagets § 12 Nr. 2 nævnte Betingelser altsaa kun i Tilfælde, hvor de paagældende Successorer var Descendenter af eller arveberettigede efter Indtægtsnyderen. Da saadan Fritagelse for den de paagældende hidtil paa hvilende Skattepligt i sig selv synes mindre rimelig og derhos vilde medføre en lidet heldig Forskel i Beskatningen, har man anset det for rettest ved en positiv